

Novembar 2014.

"Jer je u tebi izvor životni." (Ps 36, 9)

Ova rečenica iz Svetoga pisma govori nam nešto tako važno i životno da bi moglo biti sredstvo pomirenja i zajedništva. Nadasve nam govori da je samo jedan izvor života, a to je Bog. Od njega, od njegove stvarateljske ljubavi nastaje svemir i On ga čini čovekovim domom.

On nam daje život sa svim svojim darovima. Psalmopisac poznaje grubost i suvoću pustinja i zna šta znači izvor vode, sa životom koji buja uokolo. Zato nije mogao naći lepšu sliku kojom bi opevao sve stvoreno od poređenja s rekom koja se izliva iz Božjega krila.

Iz srca se uzdiže himna hvale i zahvalnosti. To je prvi korak koji treba učiniti, prva pouka koju treba uočiti u rečima Psalma: hvaliti Boga i zahvaljivati mu za Njegovo delo, za čuda svemira i za čoveka koji živi i koji je Njegova slava i jedino stvorenje koje mu zna reći:

"Jer je u tebi izvor životni."

No ljubavi Očevoj nije bilo dovoljno da izgovori Reč s kojom je sve bilo stvoreno. Želeo je da njegova Reč uzme naše telo. Bog, jedini pravi Bog, postao je čovekom kroz Isusa Hrista i na zemlju je doneo izvor života.

Izvor svakoga dobra, svakoga bića i svake sreće došao se nastaniti među nama, da bismo ga imali, da tako kažemo - sasvim pri ruci. "Ja dođoh da život imaju i da ga imaju u izobilju"[\[1\]](#), kaže Isus. On je sobom ispunio sve vreme i sav prostor našeg života. I želeo je ostati s nama zauvek, tako da ga možemo prepoznati i voleti u sasvim različitim likovima.

Ponekad možemo pomisliti: "Kako bi bilo lepo živeti u Isusovo vreme!" No Njegova ljubav pronašla je način da ostane ne samo u malenom kutku Palestine nego u svim krajevima Zemlje. On se uprisutnjuje u evharistiji, prema svom obećanju. I tu se mi možemo napajati kako bismo hranili i obnavljali naš život.

"Jer je u tebi izvor životni."

Drugi izvor na kome možemo crpsti živu vodu Božje prisutnosti je brat, sestra. Svakoga blišnjega koji prolazi pored nas, osobito onoga u potrebi, ako ga volimo, ne možemo smatrati našim štićenikom, nego našim dobročiniteljem, jer nam daruje Boga. Naime, voleći Isusa u blišnjemu [ogladne (...), ožedne (...), stranac bejah (...), u tamnici bejah (...)][\[2\]](#), primamo zauzvrat Njegovu ljubav, Njegov život, jer On sam, prisutan u našoj braći i sestrama, izvor je ljubavi.

Bogati izvor vode je i Božja prisutnost u nama. On nam uvek govori. Na nama je da slušamo njegov glas, a to je glas savesti. Što više nastojimo voleti Boga i blišnjega, to njegov glas postaje jači i nadjačava sve druge. No postoji jedan poseban trenutak u kojem se kao nikada možemo koristiti njegovom prisutnošću

u nama. To je molitva, kada nastojimo produbiti izravan odnos s Njim koji živi u dubini naše duše. Molitva je kao žila dovodnica dubinske vode koja se nikada ne isušuje, koja nam je uvek na raspolaganju i koja nam može ublažiti žeđ u svakom trenu. Da bismo pronašli taj izvor dovoljno je na trenutak zatvoriti zaslone duše i sabrati se, pa makar bili u najsušnijoj pustinji. Sve dok ne dostignemo ono zajedništvo s Njim u kom osećamo da više nismo sami nego u dvoje: On u meni i ja u Njemu. Pa ipak smo – po Njegovu daru – jedno kao voda i izvor, kao cvet i njegovo seme.

[...] Psalam nas podseća da je samo Bog izvor života te stoga i punog zajedništva, mira i radosti. Što više budemo pili s tog izvora, što više budemo živeli od žive vode koja je Njegova riječ, to ćemo se više približiti jedni drugima i živeti kao braća i sestre. Tada će se ostvariti ono svetlo koje čovečanstvo očekuje, kako kaže psalam: "tvojom svetlošću mi svetlost vidimo".

Kjara Lubik

Reč života na [hrvatskom](#) - na [mađarskom](#)

[\[1\]](#) Jovan 10,10

[\[2\]](#) Mat. 25, 31-40